

TORONYIRÁNY

XV. 19.

2021. május 9.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 6. vasárnapja

Jézus szeretete és az egymás iránti szeretet bizonyos melegséget ad a hívő közösségnek. Erre azért is szüksége van, mert kifelé szembetalálja magát a meg nem értő „világgal”. Ilyen értelemben a világ ennek az evangéliumnak sajátos kifejezése. Érti rajta azokat az embereket, akik visszautasítják Krisztus evangéliumát, sőt ellenségesen viseltetnek annak követői iránt. Magatartásuk annak a szeretetnek az ellentéte, amelynek a hívők között meg kell lennie: a hívők Krisztusért szeretik egymást, a világ Krisztus miatt gyűlöli őket. Érezzük, hogy az evangélista itt már tapasztalatból is beszél. A világ szereti övéit, vagyis azokat, akik igazodnak ösztönös vágyaihoz. Jézus azonban kiválasztotta övéit a világból, és feladatukká tette, hogy tagadják meg a test kívánságait, a szemek kívánságát és az élet kevélységét. Jézus áldozatos szeretetre, önfeláldozásra és Isten előtti hódolatra hív, ami ellene mond az ember öncélúságának. Innen van a feszültség a hit és a világ között. Ezért a tanítványok ne csodálkozzanak, ha ellentmondásba ütköznek és ne tartsák magukat szerencsétleneknek. Tekintsenek Krisztusra, akinek szintén ellene mondtak és akit üldöztek. Itt is érvényes az általános megállapítás, hogy a szolga nem nagyobb uránál, és nem is várhat jobb bánásmódot. Ez a szembenállás is be van állítva Isten tervébe. Jézusnak az emberek közömbössége és gyűlölete adott alkalmat a szeretet, a türelem és a többi erény gyakorlására, sőt a vértanúságra. Követői számára is a rideg környezet adja majd a hátteret az ő követéséhez.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 10,25-26.34-35.44-48** Péter apostol és társai Cezareában döbbennek rá, hogy Isten a pogányoknak is felkínálja az üdvösséget, a Szentlélek ajándékát és a Jézus személyébe vetett hitet.
- 2. 1Jn 4,7-10** A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte Fiát engesztelésül bűneinkért.
- 3. Jn 15,9-17** Amint Jézust szereti az Atya, úgy szeret ő is bennünket, és nem nevez bennünket szolgálóknak, hanem barátainak tekint minket.

A kölcsönös szeretet

A „maradatok bennem” kifejezésnek a 9. versben kibővül az értelme. Eddig csak olyan értelemben állt, hogy át kell venni Krisztus életét és tanítását. Most azonban Jézus rátér a kölcsönös szeretetre. Ő ezen a vonalon is egészen a Fiú, aki mindent az Atyától kap és őrá vonatkoztat. Ő azzal a szeretettel fordul övéi felé, amellyel az Atya szereti őt, s ennek a szeretetnek a viszonzását várja el a hívőktől. Ebben a szeretetben meg kell maradni. Az pedig csak úgy lehetséges, ha az mindig a hitből táplálkozik. Jézus tanításából tudjuk, hogy az Atya szeretettel fordult a világ felé, és ezt a szeretetét Jézusban realizálta. Amennyiben tehát Jézus azonosította magát velünk, annyiban biztosított minket arról, hogy a reá irányuló atyai szeretet ránk is vonatkozik. Minél erősebb bennünk ez a hit, annál több indíttatást kapunk a szeretetre. De ez a szeretet nem merülhet ki érzelmekben és szavakban. Annak kifejezése csak a parancsolatok teljesítése lehet. Jézus maga is úgy tanúsította szeretetét az Atya iránt, hogy maradék nélkül elvállalta a tőle kapott küldetést. Nekünk a Krisztustól kapott küldetést és feladatot kell elvállalni. A szeretet állandósítása egyenlő a köteletség teljesítésével. Azt is kiemelte Jézus, hogy ő az Atya iránt való szeretetét az áldozat vállalásával mutatja ki a világ előtt. Ennek megfelelően ő is követelheti, hogy a benne hívők áldozatok árán is tanúsítsák az iránta való szeretetét. Meggyőző ereje csak ennek van. Ugyanakkor következik belőle az a lélektani fordulat, amelyre ő maga mutat rá: azért mondja el mindezt, hogy az ő öröme bennünk legyen és hogy az örömünk teljes legyen. Az ő öröme az, hogy egészen megtette az Atya akaratát és ezzel megmaradt szeretetében. Ezt az örömet akarja átadni minden hívőnek. Egyúttal az élet teljességét is itt kell keresni.

A szeretet új parancsáról már szó volt a 13,34-ben. Itt most ezt fejti ki bővebben Jézus, és megvilágítja azt is, hogy milyen szerepe lesz annak a hívő közösségben. Az evangélista nyilván

azért is hangoztatja annyira a szeretet erényét, mert a gnosztikusokkal szemben ki akarja emelni, hogy a tökéletesség ebben van, nem pedig az állítólagos titkos kinyilatkoztatás és ismeret hangoztatásában. János levelének is központi tanítása a szeretet. Jézus a búcsúbeszédében már azt is kifejezte, hogy a kölcsönös szeretet lesz tanítványainak is ismertető jegye (13,35). A mérték az ő szeretete marad: az egészen személyes, jóakaró, szellemi, nagylelkű és ösztönző volt. Hiszen ő azt adta tovább, ami az Atya szeretetéből feléje sugárzott. Az ő tanításában a szeretet egyetemes, azaz senkitől sem lehet megtagadni, de a dolog természetéből következik, hogy ott nyilvánul meg igazán, ahol az embereket a közös hit és a közös erkölcsiség is összeköti. Ennek a szeretetnek megvan a legmagasabb foka: ha valaki életét is odaadja barátaiért. Az elméleti megállapításon kívül is meg kell látni az utalást Jézus kereszthalálára.

A továbbiakban Jézus szeretetének jellemzése a barát szóhoz kapcsolódik. A héberben nincs meg a barátság szó, de az emberek viselkedésében kifejeződik maga a barátság. Ilyen értelemben említi az 1Sám 18,1-4 Dávid és Jonathán szövetségét, s a későbbi irodalom Ábrahámra úgy tekint vissza, mint Isten barátjára (Iz 41,8; 2Krn 20,7). Jézus a szeretet kifejezését tanításának követésében látta. Itt is azt hangoztatja, hogy az válik barátjává, aki megtartja parancsait. Isteni személyisége miatt egyébként vele szemben csak szolgálk lehetnének. Ő azonban barátainak tekintette tanítványait akkor is, amikor mindent feltárt előttük, amit az Atyától hallott. Nála tehát a szeretet előzetes és adakozó. Előbb részesíti övéit a természetfölötti javakban, és csak azután várja a viszonzást. A kinyilatkoztatott tanítás abban is eligazít, hogy a szeretetet hogyan viszonzozzuk: A hitben nekünk is Jézus lelkiületének, belsejének a feltárlását kell látnunk, ez segít ahhoz, hogy az élményszerű és személyes legyen. Jézus itt jelzi azt is, hogy mivel szeretete teljes volt, azért a kinyilatkoztatásnak a teljességét is megadta övéinek. Egészen beiktatta őket az Atya titkaiba, tehát új kinyilatkoztatást nem kell várni. Egyúttal ő volt a kezdeményező is: ő választotta ki tanítványait és ő ad nekik küldetést. Másutt arra utal, hogy az Atya vezette őket hozzá (17,6). A kiválasztás egyúttal küldetés: gyümölcsöt kell teremniük. Az apostoloknak a missziós munka elvállalásával, a hívőknek a keresztény élet megvalósításával. Erre az utóbbira vonatkozik a „maradandó gyümölcs” említése. Tetteink érdemszerző ereje megmarad az örök életre. A földi életnek tehát van határozott célja, és mi magunk gondoskodhatunk arról, hogy legyen igazi tartalma. Jézusnak ezek a személyes nyilatkozatai minden embernek szólnak, s minden hívőnek meg lehet az az élménye, hogy élete természetfölötti tartalmat kapott. A szeretet gyakorlásának azonban már itt a földön is megvan a természetfölötti jutalma: az Atya meghallgatja kéréseinket, amelyeket Jézus nevében terjesztünk eléje. Az atya így tiszteli meg Fia barátait. A Jézus nevében való ima ismételt téma mind a szinoptikusoknál, mind János evangéliumában, mind az apostolok leveleiben. Ebben is kifejezésre jutott, hogy miben látták a megváltás hatását. Jézus kiérdemelte, hogy egyesítheti magával azokat, akik hisznek benne, az ő testének tagjai lesznek, s így a fő nevében kérhetnek. Viszont a vele való kapcsolatnak az előfeltétele a testvéri szeretet gyakorlása. Van ebben egy lélektani meglátás is. Isten akkor nem tagadja meg kéréseink teljesítését, ha mi sem tagadjuk meg azt embertársainktól. Az evangélista meglátta ezt a következtetést, azért ismétli meg a téma végén Jézus parancsát, hogy: „szeressétek egymást!”

Gál Ferenc

A nevelés öröme (29.)

Az ember nevelésének művészete

35. Az előserdülőkor és a serdülőkor

Prevenitális és genitális szakasz

Tervek készítése

Mi magunk vagyunk a történetünk, a törekvéseink, a testünk, a jötteteink, a rossz cselekedeteink. Ha mindezt (múlt, jelen, jövő) úgy fogadjuk el és éljük át, mint ami hozzánk tartozik, akkor identitásként éljük át. De ezt nem egyszer és mindenkorra sajátítjuk el; változik, gazdagodhat és szegényedhet a kor szerint, és a társas tudatnak köszönhetően teljesebbé válik. A másokkal való kapcsolatában a kamasz fokozatosan megtanul szeretni, elfogadva és magát elfogadottnak érezve. Az ember arra hivatott, hogy önmagában mindig az egyensúlyt keresse: egy igazi utazó. Minden egyes alkalommal döntenie kell. A serdülőkori krízis tipikus megnyilvánulásainak (bizonytalanság, érzelmi instabilitás, önzés, magamutogatás, féltékenység, a tekintéllyel való összeütközés, a sikertelenségtől való félelem) leküzdéséhez elő kell segíteni az örömet és szórakozást nyújtó tevékenységeket. A festés, szobrászkodás, éneklés, zenélés, úszás, kerékpározás mind a maszturbáció szublimált formái. Ez akkor kap lábra, ha a kamasz unatkozik, nyomott lesz, ellustul és könnyű, önző öröme vágyik. A serdülő személyiség sírja a passzivitás, nem ad életet sem magának, sem másnak. Ha valaki azt mondja: „Nem tetszem magamnak”, az azt jelenti, hogy eltávolítja magától azt a különleges és saját tulajdonságot, amitől „Ő van”, és ahhoz vezet, hogy megtagadja önmagát. A szülőknél és nevelőknél az a feladata, hogy segítsék a serdülőt abban, hogy kifejezze a saját javát, azaz megszabaduljon az ellenőrizhetetlen vágyaktól, az álszükségletektől, azoktól a hamis értékektől, melyeket a fogyasztói társadalom kínál. A depresszió abban születik meg, aki önmagán kívül látja az értéket (nem vagyok rendben, mert nem vagyok szép, mert nem vagyok gazdag, mert nincs elég pénzem...). Az ilyen gondolkodás a *látszatra* törekszik, a *birtoklásra* és a *cselekvésre*, ez alatt azt a görcsös és kapkodó tevékenységet értve, ami miatt csak azért érzem élőnek magamat, mert mindezt odaadóan és tervezetten végzem. Nem azért VAGYOK, mert munkás, tanár, orvos, háztartásbeli vagy kereskedő vagyok, hanem VAGYOK, amennyiben saját magam számára értékékként létezem. Ha így éreznék magunk iránt, és ezt éreztetnénk másokkal, akkor úgy éreznék, hogy olyanok szeretnek, amilyenek vagyunk, és nem vesztegetnénk fölösleges energiákat arra, hogy mindenáron olyanok legyünk, amilyenek mások akarnak minket.

A tekintélynek ebben a kritikus időszakban segítenie kell ezeknek a konfliktusoknak a feloldásában, nem pedig a bonyolításukban, és nem szabad beleesnie a serdülő erőszakos és durva reakcióinak a csapdájába. Négy vonalon kell tehát végrehajtania a feladatát:

SZERETET, TÜRELEM, FIGYELEM, MEGHALLGAT

36. Érzelmi - szociális nevelés

Az alakulás és a személyes identitás megvalósításának átélte tapasztalataiban a serdülő tudatára ébred egységének a folyamatosságára. Erre az állandó, bár változó éntudatra konkrét példa az, hogy felismerjük magunkat a fényképeken annak ellenére, hogy az évek múlnak. A filozófiatörténet két egymással szemben álló gondolati iskolára emlékszik, melyek közül az egyik a változást, a másik az állandóságot tartotta az egyetlen igazságnak. Az ész hiúsága! Nem látták azt, ami mindig is a szemük előtt volt: az embert, mint az egység kifejeződését mindabban, ami oly ellentétesnek látszódott.

Az identitás nem választható el a társas tudattól, és a mi belső készségünk nagyon fontos a másokkal való kapcsolatainkban: az „én” tükör a másik számára.

Az uralomra és versengésre csupaszított interperszonális kapcsolatoknak a kölcsönösségen, az együttműködésen és a készségességen kell alapulniuk, kerülve az előítéletes és etnocentrikus viselkedéseket, melyek a következők:

1. CENTRIZMUS ÉS FELSŐBBSÉG = a különbségek hierarchiába épülnek, és emiatt akárhányszor utalnak valakire, érvénybe lép a magasabb rendű/alacsonyabb rendű besorolás.
2. BARÁTSÁG ÉS ELLENÉGESSÉG = az embereket barátokra és ellenségekre osztja, ami az ellenségkép kialakításával jár.
3. VERSENGÉS = A győzelem/vereség besorolás, mert felül akar keveredni az ember.
4. MEGALKUVÁS = Kritikátlanul csatlakozni mások ítéletéhez, passzívan engedelmeskedve, az elszigeteléstől félve.

Nem önmagában az engedelmeség értékét kívánom elítélni. Az engedelmeskedni tudás annak elismerése, hogy az életben vannak olyan szükségszerűségek, melyeket nem lehet kijátszani; és ha a parancsok helyesek és érthetőek, a gyermek nem rendelkezésként vagy erőpróbaként éli át. Közismert, hogy az tud parancsolni, aki tudott és tud engedelmeskedni, mert megszokta a józan belátás alkalmazását. A tekintély nem tesz szert tiszteletre, ha önkényes vagy ellentmondásos utasításokat ad, elnyom, és szolgaként kezel, ha zsarolást alkalmaz és az erőszak nyelvén beszél.

Az identitás kialakulását lassítják:

- a hatástalan és elidegenítő erőfeszítés, hogy olyanná legyen, mint ...
- a rendszeres versengés
- a vesztes összehasonlítás
- önmagunk visszautasítása

A törvény belülső tiszteletében való fejlődés, saját akarattal csatlakozva a saját jólét eléréséhez, az autonómia fejlődése, ami lassanként bomlik ki az érzelmi élet különböző szakaszai során.

Az érzelmek olvassák, megízlelik a valóságot, vagy elmenekülnek tőle a következő szabályok szerint:

- a) ÖSZTÖN (a „minden vagy semmi” ösztönös reakciója)
- b) ÉRZÉS (állandósult reakció egy ingerre, elpusztítja a kritika hatalmát)
- c) ÉRZÉLEM (objektív, egységesítő, állandó, progresszív reakció)
- d) VISELKEDÉS (a személyiség elterjedése).

Tizenhét és húsz év között már világos tervvel kell rendelkeznie valakinek magáról, és egészséges egyensúllyal, melynek köszönhetően felépíti énjének valódiságát. Ez önmagunk és korlátaink elfogadásától mások és az ő korlátaik elfogadásáig terjed.

Hogyan érezheti magát a serdülő egyszeri és megismételhetetlen értéknek, ha ahelyett, hogy bátorítanak, csak olyan szavakkal jelölik, mint rossz, semmi, soha? A sértés helyett jobb csendben maradni, mert a negatív szavak mindig devianciákkal járnak. A nevelők mondják el a „pozitív rózsafüzért”, így juttatnak belélegezhető levegőt a buta és vulgáris kommunikáció szén-dioxidjába. Az egyén és a közösség sorsa nem a véletlentől függ, nem meghatározott vagy adott már az elején, hanem ki kell találni, elő kell segíteni, és fejleszteni kell a részvételen és együttműködésen keresztül, melyek mind a tanítótól, mind a tanítványtól szabadságot és egyéni tudatosságot követelnek. Nem lehet ezért teljes mértékben a társadalmat vádolni, hiszen az emberekből áll. Ők a kapott nevelésre adott egyéni válaszaik szerint gazdagítják vagy szegényítik a társadalmat. Mindenki önmaga nevelőjévé lesz, és többé-kevésbé pozitív példa mások számára. Aki mindig öngigazolást keres és nem vállalja a saját felelősségét, az örök serdülő marad: az alakulófélben lévő ember, aki soha nem dönt úgy, hogy emberré válik.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

A tavasz esélyei

Hirtelen robbant be a rét, a heverő patkófű a sziklagyepen, lejtőn pillangósan játszadozik, az ibolya tölgyesek díszeként illattal csalogat, nagyvirágú változata pengeti sarkantyúját, csak le kell hajolni hozzá. A pápaszemes korongpár világossárga szirma sok testvért ígér a mészkőoldalon, s amíg a befutó vonat álldogál, a szemem rajta tartom. Feltűnik az olocsán-csillaghúr is fehér virágaival, sűrűn havazva be az erdőaljat. Jó ilyenkor újra idézni a tavalyról elfeledett neveket; szín, illat mindent feligéz, és már csak a kétség hiányzik, amit tavaszi tárncsok törmelékes lejtőkön hullámoztatnak. Nem kell sokáig várni, eljön az a pillanat is: ég kékje, föld kékje egyetlen színbe vonja a látást. Múlt századi olasz költő, Maurizio Cucchi írja önmagának vigaszul: „Tán van egy lágyabb / harmóniaérzet, amely derűsen felold.”

A kétséget feloldja a tavaszi harmónia, és bár a világ pörög a maga zűrzavarában, ennyi arany, fehér meg kék „szegletben” másik világból érkezik távirat: figyelj, érezz! Figyeljem a változást, idő-rettenetben a könnyebbséget, érzem a másik távlatnak simogató kedvességét, amit a napfény végre meghoz, és szeressem a legkisebb dolgokat, a kis virágokat, heverő kődarabokat, melyekről a jezsuita Hopkins azt írta, hogy „halhatatlan gyémántok.”

A tavasz esélye az újratehermentés, lélekjárás erdőn, mezőn, hegyeken, kertekben, melyeket kímélni, védeni kell. Sokan, sokféleképpen írtak erről, de legtöbbször az marad el soraikból, amit így lehet átgondolni. Ember és természet között eszményien spirituális a kapcsolat, vagyis: a Teremtő „jelen van a teremtésben.” Ha csupán a felsorolt virágokat nézem, csupa közvetlenség valamennyi, eleven, energikus, mint maga az élet. Tehát erről van szó, s ha valaki régi írásokban búvárkodik, zsoltárokból ilyen szavakat olvashat: „A mennybolt hirdeti Isten dicsőségét, és az egek vallják keze művét.”

Ezt elfogadni, ebben gondolkodni az évszaknyílás legbiztosabb esélye az embernek. Keresni a Szentlélek ihletését, mindenben azt a bensőséget, amely sohasem változtatja meg a legkisebb dolgokat, lényeknek természetükből fakadó lényegét. A világ csak ekként védhető meg.

Hopkins szerint az „azúr dombok karéja – Krisztus világkormánytó válla, rendíthetetlen élesen édes.” Arra ösztönöz, hogy szeretetben érzük el az Istent.

† Tóth Sándor

hírek információk

Május elsején ismét megnyitotta kapuit a Szegedi Dóm Látogatóközpont. Az érdeklődők biztonsága érdekében az intézményben kötelező a testhőmérséklet-mérés, a maszk- és a kézfertőtlenítő használata, valamint a védettségi igazolvány felmutatása. A pénztárnál és az Art Shop területén a személyzetten kívül egyszerre két vásárló tartózkodhat. A látogatóközpont 12:30 és 13.00 között fertőtlenítés, szellőztetés miatt zárva tart. A Szegedi Dóm Látogatóközpont naponta 9-17 óráig várja az érdeklődőket; a létesítmény hétfőnként zárva tart. Az intézmény programjairól a info@szegedidom.com vagy a +36-20/220-7227-es telefonszámon tájékozódhatnak az érdeklődők.

Építeni csakis szeretettel - A Hármasszentév a Szeged-Csanádi Egyházmegyében címmel nyílt kiállítás május 7-én, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A tárlaton az 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, valamint a Szent István Jubileumi év tárgyi emlékei, dokumentumok, kelyhek, érmék, könyvek, képek és plakátok láthatók. A 83 évvel ezelőtti, budapesti kongresszus és Szent István halálának 900. évfordulójának emlékeit őrző egyházmegyei helyszíneken Papdi Balázs szegedi fotós készített fotókat, melyek vászonképek formájában a kiállítás részét képezik. Egy teremben filmvetítés lesz, továbbá korabeli dombornyomót próbálhatnak ki a kiállítást megtekintők, vagy akár fényképet is készíthetnek a felújított, a Szent Jobbot szállító Aranyvonat mintájára készült szerelvényénél. Az időszakos kiállítást július 20-ig, keddtől vasárnapig 9 és 17 óra között tekinthetik meg a védettségi igazolvánnyal rendelkező látogatók.

Szegedi városi zárandoklatra hívja a Belvárosi Plébánia vezetősége a katolikus közösségek tagjait május 9-én, most vasárnap. Az alkalom célja a közös ima a résztvevők szűkebb és tágabb lakóhelyükön élőkért. Csatlakozási helyszínek és időpontok a következők:

- 6.45 - Indulás a Székesegyháztól
 - 7.25 - Újszeged, Árpád-házi Szent Erzsébet templom
 - 8.45 - Felsőváros, Szent Miklós templom
 - 10.00 - Szentmise a petőfitelepi Jézus Szíve templomban (11.10 indulás a Tatra térre)
 - 12.15 - Tarján, Szent Gellért templom
 - 14.00 - Szeged-Rókus, Szent Rókus templom
 - 15.15 - Alsóváros, ferences plébánia: rózsafüzér imádkozása. (Indulás 16.15-kor a Dómba)
 - 17.00 - Rózsafüzér a Dómban, majd 18 órakor záró szentmise.
- Minden imádkozót szeretettel várnak a szervezők, akár csak egy-egy szakaszra, vagy a befejező, közös nagy útvonalra Alsóvárostól a Dómba.

A móravárosi Szent Kereszt templomban ma a 10 órakor kezdődő szentmisét Szent Flóriánnak, a Tűzoltók védőszentjének ünnepéhez (május 4.) kapcsolódva a hivatásos, az önkéntes és a nyugállományú tűzoltókért ajánlják fel és köszöntik őket.

A Filharmónia Magyarország szervezésében május 9-én, ma este 7 órától Miklósa Erika koloratúrszoprán a kiváló tenorral, Horváth Istvánnal, valamint a Szent István Filharmonikusokkal ad hangversenyt a virtuális koncertteremben. Az estén Somogyi-Tóth Dániel vezényel. A művészek világhírű dallamokkal jelentkezők a Szegedi Nemzeti Színház színpadáról. A közönség hallhatja többek között Bánk nagyáriáját, a Boldogság-duettet a Csárdáskirálynőből és Verdi népszerű műveit is. A közvetítés a Filharmónia Magyarország YouTube, Facebook és Vimeo csatornáján érhető el.

Május 10-től hétköznap már nem, csak vasárnaponként követhető online közvetítés segítségével a Székesegyházban a 18 órakor kezdődő szentmise. Hasonló módon kapcsolódhat be mindenki május hónapban a lorettói litániába, melyet a szentmisét követően imádkoznak a közösség tagjai. A közvetítések a youtube.com/user/fogadalmitemplom csatornán vagy a fogadalmitemplom.hu honlapon érhető el.

Halála napján, május 10-én kerül sor Isten szolgája Bálint Sándor emléktáblájának ünnepélyes megáldására Szeged-Alsóvárosban a hitvalló néprajztudós szülőháza helyén álló társasháznál (Pálffy u. 72.). A Szeged-Csanádi Egyházmegye által szervezett Bálint Sándor emléknapi egyik eseménye, az emléktábla avatás 11 órakor kezdődik, majd 13 órakor kezdetet vesz a Bálint Sándor vetélkedő, melynek az Alsóvárosi Ferences Kolostor ad otthont. A vetélkedőn a döntőbe jutott 17 csapat méri össze tudását. Ugyanezen a napon 17.30-kor a Dóm téren megkoszorúzzák a „legszőgedibb szőgedi” mellszobrát. Az emléknapi 18 órakor ünnepi szentmisével zárul, melyet Bálint Sándor boldoggá avatásáért Kiss-Rigó László püspök celebrál a Székesegyházban.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban május 13-án, csütörtökön Fatimai napot tartanak. A program: gyülekező ¾ 11-től, 11 órától előadás, fél 12-kor Rózsafüzér imádság, délben ünnepi szentmise, melyet Kalna Zsolt plébános, minorita szerzetes mutat be. Az alkalomra szeretettel várják a Mária-tisztelő híveket.

Az ELTE Tanító- és Óvóképző Kar Ének-zenei Tanszékének szervezésében rendezett VI. Országos népdaléneklési versenyen második helyen végzett a Gál Ferenc Egyetem Pedagógiai Kar I. évfolyamos, óvodapedagógus szakos hallgatója, Kolarovszki Dóra. A hallgatót Aradi Zsolt, a szarvasi intézmény Kommunikációs Tanszékének tanársegédje készítette fel. Az online seregszemlére beküldött 19 produkciót országosan elismert szakemberek értékelték.

33% hit, 33% remény, 33% szeretet 100% ÁGOTA mottóval fordul a közösség támogató tagjaihoz a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatója. A 13 megyében gyermekvédelmi szolgáltatást nyújtó szervezet munkatársai kérik a segítőkész híveket, hogy adójuk 1%-át adományozzák az Ágota Alapítványnak. A támogatást köszönettel fogadják a 11735005-20499220-as OTP számlaszámon.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.